

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/19/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216213894
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Eren
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1216213894.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ayše Pružinec Eren a členov senátu JUDr. Ľuboša Sádovského a JUDr. Michaely Frimmelovej v právnej veci žalobcu: Bytové družstvo Vlčie Hrdlo, IČO: 35 859 831, Vlčie hrdlo č. 63, Bratislava, zastúpený advokátkou: JUDr. Katarína Juričková, Drieňová ul. č. 14, Bratislava, proti žalovaným: X/ C. Z., G.. XX. XX. XXXX, K. Š. F.. Č.. XX, K., X/. J. Z., G.. XX. XX. XXXX, K. U. F.. Č.. XX, K., žalovaní 1/ a 2/ zastúpení advokátkou: JUDr. Eva Krištofiaková, Zelená ul. č. 11, Malinovo, o určenie neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 25. septembra 2018, č. k. 11C/155/2016 - 266, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaným 1/ a 2/ priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1.

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia, že zmluva o prevode vlastníctva bytu, ktorej predmetom je nehnuteľnosť, a to K. Č.. X-XX na X. O. Z. K. V. A.Ú.. Č.. XXX na F. Z. I. XX Z. K., O. na C.-R. O.. Č.. XXXX/XXX U. Z. XXX M.X, zastavané plochy a nádvoria s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckom podiele k pozemku o veľkosti XXXX/XXXXXX, J. na L. Č.. XXXX C.. Ú.. P., U.: K. - M.. Č.. P., U. K. T., uzavretá dňa 08. 02. 2012 medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovanými ako kupujúcimi, ktorej vklad bol povolený Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu pod V-5239/12, je neplatná, zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Bratislava II zo dňa 19. 09. 2016, č. k. 11C/155/2016 - 63 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07. 02. 2017, č. k. 14Co/13/2017 - 112, návrh žalovaných 1/ a 2/ na prerušenie konania zamietol a žalovaným 1/ a 2/ priznal proti žalobcovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 13 ods. 1, 2, § 29 ods. 1, § 242, § 243 ods. 2 Obchodného zákonníka, § 2 ods. 1 písm. a) zák. č. 503/2003 Z. z. o obchodnom registri a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 137, § 228 ods. 1, 2 C. s. p. a vecne tým, že žaloba o určenie neplatnosti zmluvy nemohla obstať z dôvodu jej procesnej neprípustnosti, nakoľko výrok o určení neplatnosti zmluvy je určovacím výrokom, a s poukazom na novú procesnú úpravu od 01. 07. 2016 v Civilnom sporovom poriadku, ide v posudzovanom prípade o žalobu o určenie právnej skutočnosti, a to neplatnosti právneho úkonu s tým, že možnosť žalobcu domáhať sa určenia právnej skutočnosti je za účinnosti Civilného sporového poriadku od 01. 07. 2016 daná iba vtedy (§ 137 písm. d/ C. s. p.), ak by to vyplývalo z osobitného predpisu (napr. určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu, určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru, určenie neplatnosti dražby), pričom pod takéto žaloby nespádajú prípady neplatnosti právnych úkonov predpokladané vo všeobecnej občianskoprávnej norme, ktorou je Občiansky zákonník, akou je

aj podaná žaloba žalobcu o neplatnosť právneho úkonu (kúpnej zmluvy) podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka preto, že určenie existencie právnej skutočnosti odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav, avšak pri určení právnej skutočnosti hovorí rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie však o tom, čo je v prítomnosti. Uviedol, že v prípade podanej žaloby zo žiadneho osobitného predpisu nevyplýva možnosť domáhania sa určenia neplatnosti kúpnej zmluvy, a nakoľko žaloba bola podaná dňa 03. 04. 2017, t. j. už za účinnosti nového Civilného sporového poriadku, musela spĺňať požiadavky na ňu kladené práve týmto novým procesným predpisom, a preto bolo na žalobcov, aby od účinnosti novej zákonnej úpravy v záujme dosiahnutia úspechu v spore podal žalobu tak, aby zodpovedala požiadavkám stanoveným v § 137 písm. c) C. s. p., na čo nadväzuje aj nová úprava § 228 C. s. p., kde oproti pôvodnej úprave v ustanovení § 159a O. s. p. je odlišne upravená záväznosť výroku právoplatného rozsudku o neplatnosti právneho úkonu s tým, že ak niet osobitného predpisu, na základe ktorého by bolo možné žalovať určenie neplatnosti konkrétnej právnej skutočnosti (§ 137 písm. d/ C. s. p.), žalobca musí formulovať žalobný petit na určenie práva, v tomto prípade zrejme vlastníckeho a zdôraznil, že žalobca bol v konaní právne zastúpený advokátom, a nebolo povinnosťou súdu poučovať žalobcu o (ne)vhodnosti ním zvoleného prostriedku ochrany svojich práv, pretože by išlo o neprípustné narušenie zásady rovnosti zbraní. Poukázal na skutočnosť, že nakoľko žalobe vyhovieť možné nebolo, meritom veci sa nezaoberal a navrhované dokazovanie nevykonával s tým, že pokiaľ na základe kúpnej zmluvy bolo vlastnícke právo žalovaných vložené do katastra nehnuteľností, právna otázka, či táto kúpna zmluva je alebo nie je platným právnym úkonom predstavuje iba vyriešenie predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, kto je vlastníkom sporného bytu. Skonštatoval, že žalobca v konaní ani dostatočne konkrétne (substancovane) netvrdil a nepreukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, keď v žalobe sa v tomto smere obmedzil na všeobecný odkaz na „súdnu prax“, tam citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR a na strohé konštatovanie, že „bez určenia neplatnosti kúpnej zmluvy by bolo jeho právo ohrozené a ich (?) postavenie by sa stalo neistým, keď o tom svedčí aj zápis vlastníckeho práva na základe predmetnej zmluvy v neprospech žalobcov.“ Poukázal na skutočnosť, že žalobca v priebehu konania k naliehavému právnemu záujmu uviedol, že „vyslovením neplatnosti kúpnej zmluvy sa vyrieši nielen otázka spornosti predmetnej zmluvy, ale sa vytvorí právny základ na uplatnenie iného práva voči žalovaným“ a že „má za to, že jedine touto určovacou žalobou odstráni spornosť, neistotu svojho právneho postavenia; cieľom žalobcu je, aby nebola znížená majetková hodnota družstva, a aby bola splnená litera zákona ako aj obsah stanov, ku ktorým sa žalovaní ako členovia družstva zaviazali“ s tým, že takéto vágne skutkové tvrdenia ohľadom naliehavého (kvalifikovaného) právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení neobstoja, keď z nich nie je jednoznačne zrejmé, v čom konkrétne žalobca vidí neistotu svojho právneho postavenia, resp. právny základ na uplatnenie akého konkrétneho (iné) práva voči žalovaným 1/ a 2/ má rozhodnutie súdu o neplatnosti kúpnej zmluvy vytvoriť a nakoľko naliehavý právny záujem musí žalobca preukázať, a nie je úlohou súdu nahrádzať (dopĺňať) podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia jednej zo strán sporu (aj čo sa týka tvrdenia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení) vlastnými domnienkami, resp. vlastnou úvahou o pravdepodobných dôvodoch naliehavého právneho záujmu; bolo by to i v rozpore so zásadou rovnosti strán sporu. Zamietnutie návrhu žalovaných 1/ a 2/ na prerušenie konania namietajúcich oprávnenosť, resp. neoprávnenosť osôb, ktorými bolo iniciované toto súdne konanie, konať za žalobcu odôvodnil právne ust. § 162 ods. 3 C. s. p. a vecne tým, že sa stotožnil s argumentami (argumentmi, pozn. odvolacieho súdu) žalobcu v jeho podaní zo dňa 14. 12. 2017, že výkon práv a povinností vyplýva štatutárnym orgánom priamo zo zákona, preto ani súd nemôže zamedziť výkon práv a povinností členom štatutárneho orgánu pri výkone ich funkcie a je povinný konať s osobami zapísanými podľa zákona č. 530/2003 Z. z., z dôvodu ktorého nevzhladol ani dôvod vyhovieť návrhu žalovaných na prerušenie konania do skončenia konania Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 22Cb/254/2016. Zrušenie neodkladného opatrenia nariadeného uznesením zo dňa 19. 09. 2016, č. k. 11C/155/2016 - 63 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07. 02. 2017, č. k. 14Co/13/2017 - 112 odôvodnil právne ust. § 335 ods. 1 C. s. p. a vecne zamietnutím žaloby vo veci samej. Výrok, ktorým rozhodol o náhrade trov konania odôvodnil právne ust. § 255 C. s. p. a vecne úspechom žalovaných v konaní, ktorí tvorili v tomto konaní nerozlučné spoločenstvo, a preto im priznal proti neúspešnému žalobcovi spoločne a nerozdielne náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f), g) a h) C. s. p. a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava

II zo dňa 14. 12. 2011, č. k. 24Cb/102/2010 (spisová značka, pozn. odvolacieho súdu) v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 27. 11. 2012, č. k. 2Cob/110/2012 (spisová značka), ktoré nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 09. 01. 2013, súd určil neplatnosť uznesení prijatých na členskej schôdzi Bytového družstva Vlčie Hrdlo dňa 08. 02. 2010, ktorými okrem iného bol zvolený ako nový člen predstavenstva Bytového družstva Vlčie Hrdlo C. Z., rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 06. 10. 2016, č. k. 25Cb/80/2013 (spisová značka), ktoré (zrejme ktorý, pozn. odvolacieho súdu) nadobudlo (nadobudol, pozn. odvolacieho súdu) právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 15. 12. 2016, súd určil neplatnosť uznesení prijatých okrem iných aj na náhradných členských schôdzach Bytového družstva Vlčie Hrdlo dňa 07. 03. 2011, 08. 03. 2011, 10. 03. 2011 a 11. 03. 2011, ktorými okrem iného bola zvolená do predstavenstva Bytového družstva Vlčie Hrdlo M. E., pričom obidve rozhodnutia pôsobia s účinkami ex tunc, t. j. od počiatku proti každému, keď v predmetných konaniach súdy rozhodli o absolútnej neplatnosti uznesení členskej schôdze, čoho dôsledkom je navrátenie právneho stavu, t. j. stav pred rozhodnutím členskej schôdze, kedy osoby, ktoré podpísali predmetnú zmluvu neboli oprávnené takúto zmluvu podpísať. Poukázal na ust. § 243a zákona č. 513/1991 Z. z., v zmysle ktorého členovia predstavenstva družstva sú povinní vykonávať svoju funkciu s odbornou starostlivosťou a so záujmami družstva, a nesmú uprednostňovať svoje záujmy, resp. záujmy niektorých členov pred záujmami družstva a pri konaní musia zohľadniť všetky dostupné informácie, t. j. v tomto prípade aj tie, že ich mandát bol napadnutý na príslušnom súde a je možné, že súd vysloví neplatnosť uznesení zo schôdze, a to so spätnými účinkami. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že predmetná žaloba nebola procesne prípustná s tým, že Civilný sporový poriadok v § 137 upravuje demonštratívny (neuzavretý, príkladný) výpočet žalôb, o ktorých môže súd rozhodnúť, nakoľko slovo „najmä“ umožňuje, aby sa súd zaoberal aj iným typom žaloby, ktorá nie je síce upravená ustanoveniami CSP, ale podľa hmotného práva je prípustná, a preto súd nesprávne odôvodnil neprípustnosť žaloby s poukazom na ust. § 137 C. s. p., že zákonodarca mal v úmysle zabrániť nezmyselnému počtu žalôb a pod., nakoľko zákonodarca pri tvorbe CSP nemal vôbec poňatia, s akými vecami sa súdy v aplikačnej praxi stretávajú, takže tvrdenie, že by malo ísť podľa súdu o nezmyselné žaloby nie je na mieste, keď ani pôvodný OSP a ani CSP taxatívne nevyhlasujú počet žalôb, ale ponecháva na možnosť podania aj iných žalôb, v ktorých sa napáda podľa hmotného práva neplatnosť, pričom rovnako nie je na mieste sa odvolávať na žalovanie určitej právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu, pretože zákonodarca potom ako prijal CSP doslova „dorábal“, ďalšie zákony, ktoré by vyhovovali takémuto ustanoveniu, napr. spotrebiteľské žaloby. Namietol, že vzhľadom na to, že zákon (§ 137 CSP) nezakazuje typ žaloby, o ktorej sa v konaní pojednáva, súd nesprávne ustálil právny záver, že má ísť o neprípustnú žalobu podľa CSP, keďže ide o subjektívnu právnu skutočnosť (právny úkon), ktorého neplatnosti sa dovoľáva s poukazom na hmotnoprávnu normu v ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. a ust. § 17 ods. 7 zákona č. 182/1993 Z. z. Uviedol, že súdna prax za určovaciu žalobu v zmysle § 137 CSP považuje aj žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. 9. 2010, sp. zn. 4 Cdo 56/2009), návrh na určenie neplatnosti zmluvy, hoci sa ním priamo neurčuje existencia či neexistencia práva, resp. právneho vzťahu, pričom základnou podmienkou dôvodnosti a teda východiskom prípadnej úspešnosti určovacej žaloby je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Poukázal na skutočnosť, že pri takomto druhu žaloby, t. j. určení neplatnosti zmluvy je potrebné prioritne vychádzať z ustanovenia § 34 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (kataster nehnuteľností v prípade právoplatného rozsudku určujúceho neplatnosť právneho úkonu vyznačí stav pred týmto právnym úkonom, to platí aj vtedy, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou a ak je rozhodnutie súdu záväzné pre osoby, ktorých sa táto právna zmena týka - dosiahne sa tým stav jeho právnej istoty s tým, že uvedené ustanovenie (podľa dôvodovej správy k návrhu zákona č. 384/2008 Z. z.) mu takto umožňuje s prehľadom podať žalobu proti účastníkovi napadnutého právneho úkonu, prípadne viacerých právnych úkonoch, ak došlo k opakovaným prevodom, nakoľko po podaní žaloby môže v ten istý deň navrhnúť poznámku s doložením žaloby potvrdenou v podateľni súdu a ďalšie prevody po zápise poznámky mu už nesťažujú procesnú situáciu a zjednodušia mu navrátenie veci do predošlého stavu vrátane zosúladenia formálneho stavu v katastri so stavom skutočným (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. 9. 2010, sp. zn. 4 Cdo 56/2009). Uviedol, že ak by sa súd chcel skutočne zaoberať vecou, tak by využil všetky právne procesné prostriedky, ak by sa nestotožňoval s jeho tvrdením, že sa dovoľáva neplatnosti zmluvy s poukazom na hmotnoprávnu normu v ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. a ust. § 17 ods. 7 zákona č. 182/1993 Z. z. ho mal vyzvať na spresnenie žaloby alebo na odstránenie vady v zmysle § 129 CSP, a v takomto prípade neodstránením vady súd nemal rozhodovať vo veci, ale vec odmietnuť za neodstránenie vady, avšak zastáva názor, že § 137 CSP umožňuje aj iný typ žalôb než je tam príkladno určený, preto súd nesprávne posúdil predmetnú žalobu ako neprípustnú. Namietol

záver súdu prvej inštancie, že nedostatočne preukázal naliehavý právny záujem, nakoľko práve takéto určenie vyrieši všetky sporné právne otázky medzi účastníkmi a vytvorí tak aj pevný právny podklad pre ich budúce právne vzťahy s tým, že jeho naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu je potrebné skúmať so zreteľom na individuálne okolnosti prípadu, predovšetkým so zreteľom na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečný zmysel ním navrhovaného rozhodnutia, pričom touto žalobou sleduje, aby bol dodržaný zákon, a to konkrétne § 17 ods. 7 zákona č. 182/1993 Z. z., v zmysle ktorého, ak sa prevádza byt z vlastníctva bytového družstva do vlastníctva člena bytového družstva, ktorý je jeho nájomcom, je člen povinný uhradiť bytovému družstvu ako minimálnu cenu, ktorá je zákonom stanovená cenu bytu, a to nesplatený investičný úver s príslušenstvom pripadajúci na tento byt, a zároveň žalobou sleduje to, aby každý člen družstva mal za rovnakých zákonných podmienok prevedený byt a aby neboli zvýhodňované osoby, ktoré sú v predstavenstve družstva oproti ostatným členom družstva, ktorí museli prispievať na financovanie bytov druhých členov, z tohto dôvodu je toho názoru, že predmetná zmluva je neplatná, pretože obchádza zákon, resp. je uzatvorená v rozpore so zákonom, keď samotná zmluva ustanovuje odkupnú hodnotu nižšiu než bola výška investičného úveru zaplatená za predmetný byt, keďže naliehavý právny záujem na tomto určení absolútnej neplatnosti kúpnej zmluvy je daný práve z dôvodu, že zmluva bola uzatvorená v rozpore s ust. § 17 ods. 7 zákona č. 182/1993 Z. z., preto ju považuje za absolútne neplatnú s poukazom na ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. so spätnými účinkami. Uviedol, že naliehavý právny záujem je jednoznačne daný tým, že sa navráti stav, kedy byt bude v jeho vlastníctve, kedy bude zahrnutý v majetku družstva, nakoľko družstvo, resp. jednotliví členovia družstva svojimi vkladmi prispievali na splácanie úveru, ktoré zobralo družstvo v roku 2006, kedy mu vtedajšia ISTROBANKA, a.s. (po zlúčení ČSOB) poskytla investičný úver vo výške 121. 443. 000,- Sk a členská schôdza rozhodla o kúpe bytovacích zariadení, ktoré kúpil, zrekonštruoval a prekvalifikoval na byty, a tie následne predával ako družstevné byty svojim členom za odkupnú hodnotu, ktorá obsahovala sumu zaplateného investičného úveru a náklady na prekvalifikovanie a rekonštrukciu bytov. Namietol, že dostatočne preukázal naliehavý právny záujem, keď poukázal najmä na to, že v predmetnej veci žalovaný 1/ spolu s vtedajšími členmi predstavenstva 2 x zobrali žalobu späť voči sebe ako aj s poukazom na to, že súd vydal neodkladné opatrenie, keď z konania žalovaného bolo zrejmé, že sa pokúšal predmetný byt predať, pričom v takomto prípade by nemal žiadnu možnosť navrátiť predchádzajúci stav, pretože jeho úmyslom bolo vrátiť do družstva majetok, ktorý museli zaplatiť členovia družstva, pretože keď žalovaný nezaplatil ani výšku investičného úveru, tak potom ten rozdiel museli znášať a stále ho znášajú ostatní členovia družstva, čím sa zvýhodňuje postavenie jedného člena oproti ostatným členom, čo je aj v rozpore s ust. § 243a ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb., ako aj Stanovami družstva. Poukázal na skutočnosť, že sa súd prvej inštancie odklonil od ustálenej súdnej praxe z neznámych príčin a vo veci rozhodol nesprávne a tým, že nesprávnym posúdením žaloby ako neprípustnej a nesprávnym právnym posúdením otázky naliehavého právneho záujmu a nepripustením ďalšieho dokazovania vo veci, mu odoprel právo na súdnu ochranu. Uviedol, že naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy je daný, pretože ak by bolo vyhovené žalobe, bola by tým vnesená istota do právnych vzťahov medzi stranami sporu a mohlo by sa tým predísť prípadným ďalším sporom medzi nimi s tým, že vyhovením žalobe by bola naisto vyriešená otázka, či k porušeniu práva došlo, keď bol byt prevedený za cenu nižšiu než ustanovuje zákonný predpis a následkom takého porušenia by bola absolútna neplatnosť právneho úkonu a mohlo by mu vzniknúť subjektívne právo na náhradu škody spôsobenej neplatnosťou právneho úkonu, čím by v prípade vyhovenia určovacej žalobe bolo priaznivo ovplyvnené jeho právne postavenie, a najmä by zodpovedalo požiadavke, aby subjektívne právo založené právnym aktom, nadobudnutie majetku z družstva za rovnakých zákonných podmienok bolo dôsledne rešpektované pri zachovaní rovnakého prístupu ku každému subjektu.

3.

Žalovaní 1/ a 2/ vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že je nedôvodné a navrhli napadnutý rozsudok potvrdiť a zároveň si uplatnili nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Uviedli, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem a petit jeho žaloby je nevykonateľný, a preto je jeho návrh aj vzhľadom na koncentráciu konania na zrušenie prvoinštančného rozsudku nedôvodný.

4.

Vyjadrenie odvolateľa k vyjadreniu žalovaných k jeho odvolaniu, je obsahovo absolútne identické s odvolaním, z dôvodu ktorého považuje odvolací súd za zbytočné ho opätovne uvádzať.

5.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania podľa ust. § 379 a ust. § 380 ods. 1 C. s. p., túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 385 ods. 1 C. s. p.) a rozsudok verejne vyhlásil dňa 27. februára 2020 podľa ust. § 378 ods. 1 v spojení s ust. § 219 ods. 3 C. s. p., viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (ust. § 383 C. s. p.), pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu upovedomené zákonným spôsobom.

6.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu, ktorej predmetom je nehnuteľnosť, a to byt Č.. X-XX na X. O. Z. K. V. A.. Č.. XXX na F. Z. I. XX Z. K., postavený na C.-R. O.. Č.. XXXX/XXX U. Z. XXX M.X, zastavané plochy a nádvoria s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckom podiele k pozemku o veľkosti 7599/376513, zapísaný na L. Č.. XXXX C.. Ú.. P., U.: K. -M.. Č.. P., U. K. T., uzavretá dňa 08. 02. 2012 medzi žalobcom ako predávajúcim a žalovanými ako kupujúcimi, ktorej vklad bol povolený Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu pod V-5239/12, zamietol z dôvodu jej procesnej neprípustnosti.

7.

Podľa § 387 ods. 2 C. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie, že žalobcom podaná určovacia žaloba nie je procesne prípustným prostriedkom právnej ochrany v zmysle novej procesnoprávnej úpravy obsiahnutej v ust. § 137 písm. d) C. s. p., a na zdôraznenie správnosti prvoinštančného rozsudku dodáva, že uvedené ustanovenie zakotvuje členenie súkromnoprávných žalôb, pričom jednotlivé žaloby uvádza demonštratívne s tým, že ide o žalobu na splnenie povinnosti, žalobu o nároku na usporiadanie práv a povinností, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z právneho predpisu, žalobu na určenie, či tu právo je alebo nie je a žalobu na určenie právnej skutočnosti, pričom je potrebné konštatovať, že existencia, platnosť, či neplatnosť zmluvy sú právnymi skutočnosťami, avšak ustanovenie § 137 písm. d) C. s. p. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> výslovne pripúšťa žalobu o určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, ak to vyplýva z osobitného právneho predpisu.

9.

Je zrejmé, že prípustnosť žaloby na určenie neplatnosti kúpnej zmluvy, resp. v posudzovanej veci zmluvy o prevode vlastníctva bytu nevyplýva z osobitného predpisu, preto v danom prípade súd prvej inštancie správne v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval neprípustnosť tohto určovacieho návrhu, ako i skutočnosť, že otázka platnosti, resp. neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 08. 02. 2012, na základe ktorej žalovaní 1/ a 2/ nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva byt Č.. X-XX na X. O. Z. K. V. A.. Č.. XXX na F. Z. I. XX Z. K. a podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastníckom podiele k pozemku o veľkosti 7599/376513, zapísaný na L. Č.. XXXX C.. Ú.. P., U.: K. - M.. Č.. P., U. K. T., by riešila iba prejudiciálnu otázku vo vzťahu k určeniu vlastníka prevedenej nehnuteľnosti.

10.

K tvrdeniu žalobcu v podanom odvolaní, že v konaní preukázal naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu, nakoľko práve takéto určenie vyrieši všetky sporné právne otázky medzi účastníkmi a vytvorí tak aj pevný právny podklad pre ich budúce právne vzťahy odvolací súd uvádza, že preukázanie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe znamená preukázanie reálnej zmeny hmotnoprávneho postavenia žalujúcej strany, a preto bolo povinnosťou žalobcu v konaní preukázať,

ako reálne sa jeho hmotnoprávne postavenie určením neplatnosti Zmluvy o prevode vlastníctva môže zmeniť, nakoľko všeobecná argumentácia, že vyhovením jeho žalobe sleduje dodržanie ust. § 17 ods. 7 zákona č. 182/1993 Z. z. a navráti sa stav, kedy byt bude v jeho vlastníctve a bude zahrnutý v majetku družstva, je iba všeobecné a tým nespôsobilé preukázať, že žaloba je vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši.

11.

Z obsahu žaloby žalobcu totiž vyplýva, že dôvodom podania danej určovacej žaloby je skutočnosť, že kúpna cena za byt, ktorý žalovaní nadobudli zmluvou o prevode vlastníctva bytu do bezpodielového spoluvlastníctva a ktorú zaplatili, nezodpovedala výške investičného úveru žalobcu pripadajúceho na daný byt, nakoľko v kúpnej cene bytu žalovaných nebola zohľadnená suma investičného úveru s príslušenstvom, ktorý na predmetný byt pripadal, z čoho vyplýva, že uplatnená žaloba na určenie neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytu, resp. kúpnej zmluvy v danej veci nie je spôsobilá eliminovať stav ohrozenia práva, či neistoty v právnych vzťahoch strán, nakoľko žiadna neistota medzi stranami sporu neexistuje.

12.

Odvolací súd sa síce stotožnil s argumentáciou žalobcu v podanom odvolaní, že s účinnosťou od 15. 10. 2008 ust. § 34 ods. 2 katastrálneho zákona (zákon č. 384/2008 Z. z.) stanovuje, že ak súd rozhodne o neplatnosti právneho úkonu, vyznačí kataster na základe takéhoto rozsudku právny stav pred dotknutým právnym úkonom, avšak nesúhlasí s tvrdením, že ustanovenia katastrálneho zákona, umožňujúce zapísať právny stav pred dotknutým právnym úkonom, majú za následok, že na predmetnej určovacej žalobe o neplatnosť právneho úkonu, je daný naliehavý právny záujem, nakoľko v posudzovanej veci žalobca nepreukázal danosť naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, keďže netvrdil žiadne také rozhodné skutočnosti, z ktorých by bolo možné naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti právneho úkonu vyvodiť.

13.

Nedôvodnou je aj odvolacia námietka žalobcu tvrdiaceho, že bolo povinnosťou súdu prvej inštancie vyzývať ho na spresnenie žaloby alebo na odstránenie vád (podľa § 129 C. s. p.), nakoľko je výlučne procesnou povinnosťou žalobcu už v žalobe tvrdiť a preukazovať konkrétnymi okolnosťami existenciu naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe, t. j. pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi stranami a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši (odstraňuje neistotu vzťahu strán alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie), pričom nevysvetlenie naliehavého právneho záujmu v žalobe v žiadnom prípade nie je možné subsumovať pod vadu alebo nezrozumiteľnosť podania, ako sa mylne domnieva žalobca, ktorý je dokonca od začiatku súdneho konania zastúpený splnomocneným advokátom, a preto súd voči zastúpenej strane sporu ani poučovaciú nemá (§ 160 ods. 2 C. s. p.).

14.

Odvolací súd považuje zároveň za potrebné uviesť, že žalobca v podanom odvolaní uplatnil aj odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b) C. s. p. (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), písm. d) C. s. p. (konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci), podľa § 365 ods. 1 písm. e) C. s. p. (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ako i podľa § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p. (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam), a napokon podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) C. s. p. (zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené), avšak k týmto odvolacím dôvodom nič bližšie neuviedol, preto sa nimi nebolo možné v odvolacom konaní zaoberať, keďže ak strana sporu iba formálne odcituje odvolací dôvod bez toho, aby ho konkretizovala v súvislosti s napádaným rozhodnutím, a neuvedie konkrétne pochybenia (vady, skutočnosti), v ktorých má naplnenie

odvolacieho dôvodu spočívať, odvolací súd na takýto formálne uplatnený odvolací dôvod neprihliada a v zmysle § 373 ods. 1 veta druhá C. s. p. ani na doplnenie odvolacích dôvodov nevyzýva. Navyše, v posudzovanej veci súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu riadne zistil skutkový stav veci a svoje rozhodnutie aj dostatočným spôsobom odôvodnil, odvolací súd preto existenciu uplatnených odvolacích dôvodov nezistil.

15.

Výroky rozsudku súdu prvej inštancie, ktorými zrušil nariadené neodkladné opatrenie a zamietol návrh žalovaných 1/ a 2/ na prerušenie konania odvolaním napadnuté neboli a nadobudli právoplatnosť.

16.

Zo všetkých uvedených dôvodov sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, spĺňajúceho všetky požiadavky ust. § 220 ods. 2 C. s. p., v ktorom sa aj správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením veci, a preto sa odvolací súd obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov prvoinštančného rozsudku a ako vecne správny ho potvrdil podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C. s. p.

17.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 2 C. s. p. tak, že žalovaným 1/ a 2/ úspešným v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
 - b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
 - c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
- (2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

- (1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
- (2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

- (1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.
- (2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

- (1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.
- (2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

- (1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.
- (2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).